

La ràtzia del 92, encara

El Tribunal Internacional d'Estrasburg ha acceptat a tràmit les denúncies de tortures fetes a disset persones detingudes en el marc de l'anomenada Operació Garzón del 1992. Entre els dies 29 de juny i 9 de desembre del 1992 la Guàrdia Civil va detenir trenta-vuit persones arreu dels Països Catalans, la majoria de les quals estaven vinculades al moviment independentista. A banda, també va registrar la redacció d'aquest setmanari.

Ja al mateix 1992 va transcendir el fet que s'havien practicat tortures als detinguts, per la qual cosa es van presentar diverses denúncies, però a poc a poc es van desestimar. Algunes fins i tot en aquell moment van arribar al Tribunal d'Estrasburg, però es van rebutjar per problemes de forma. També es van presentar els casos de tortura a l'organització Amnistia Internacional, la qual no va recollir cap d'aquests casos en els seus informes. Fins i tot el responsable a Espanya va al·legar que no havia sentit a parlar del tema, tot i el ressò que en aquells moments va tenir als mitjans de comunicació. Els denunciants també van transmetre la informació de les tortures al president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, a l'aleshores conseller de Justícia, Joan Rigol, i a la subsecretària de Justícia del Ministeri de l'Interior, Maria Teresa Fernández, que no van mostrar cap interès pel cas, segons els denunciants.

Al 1997 un judici va condemnar la majoria de processats a diverses penes de presó, però els magistrats en demanaren l'indult, fet que va permetre la sortida dels detinguts que eren a la presó i que cap condemnat no hi hagués d'ingressar-hi.

Cinc anys després del judici, els denunciants han aconseguit dur el cas de tortures a Estrasburg, on ara es troba en fase d'al·legacions. L'advocat de l'estat espanyol, tanmateix, ha tornat a escudar-se en part dels arguments que en el seu dia ja va fer servir la Guàrdia Civil.

La crònica

L'ofensiva del PSM i la defensa de Zaplana

Diumenge, 16 de febrer

Llistes del Bloc. La presentació de llistes electorals es multiplica al País Valencià. BNV-Esquerra Verda presenten unes candidatures que amplien la seua presència en la circumscripció d'Alacant i, per primera vegada, permet al Bloc la possibilitat de presentar llistes en comarques castellanoparlants. El candidat a la Generalitat és, una altra vegada, Pere Mayor. Ell va destacar la incorporació política de l'antic ministre socialista Vicent Albero, actual cap de llista del Bloc per Castelló.

Dimarts, 18 de febrer

Aguas de Valencia, de nou. Joan Ignasi Pla aporta al Congrés dels Diputats una videoconferència i una acta notarial per reafirmar la intervenció de Zaplana a l'empresa Aguas de Valencia i demostrar que aquest va mentir al Congrés quan va afirmar que no havia realitzat cap gestió. Pla demana que Zaplana torne a comparèixer, però el PP s'hi nega.

Dimecres, 19 de febrer

PSM, a l'ofensiva. Pere Sampol, candidat del PSM a la presidència del Govern balear, fa un acte públic de llançament electoral durant el qual posa damunt la taula alguns dels eixos essencials del partit nacionalista per acceptar possibles pactes postelectorals: televisió autonòmica, increment d'autogovern amb reforma de l'Estatut i una aposta per la concòrdia entre Govern i sector hotel·ler, un divorci que va qualificar de desastrós i que va marcar tota la legislatura.

El racisme no era això. El conseller en cap, Artur Mas, diu al Quebec que el Govern català voldria emetre certificats de selecció per als immigrants amb coneixements o disposició voluntària per aprendre català o castellà. L'oposició, del PP a Iniciativa passant pel PSC -i amb l'excepció d'ERC-, el qualifica de racista. Segons Iniciativa la proposta és "classista", perquè no es poden canviar

"drets" per coneixements. Tampoc no es poden intercanviar drets per deures. I no sembla que demanar "voluntat" de conèixer la llengua del país sigui excessiu. De fet, per als immigrants, conèixer la llengua és una necessitat.

Dijous, 20 de febrer

Unió, separada pel matrimoni de gais. El PP rebutja, al Congrés, les propostes d'IU, PSOE, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya i Chunta Aragonesa perquè en els punts on la llei parla de matrimoni de "dona i home" digui "cònjuges" o "persones" i, en conseqüència, sigui legal el matrimoni per a les parelles homosexuals. Convergència i Unió dóna llibertat de vot als seus diputats, i només un, Manuel Silva (d'Unió Democràtica de Catalunya), s'arreglera amb els populars. Aquests van fugir d'argumentacions morals i ideològiques i van tombar les propostes amb l'excusa que seria "inconstitucional fer equiparacions en bloc d'unió de fet i matrimoni".

Ball de cadires a La Caixa. Josep Vilarsau ja té data de caducitat com a president de La Caixa. La sortida de Vilarsau es podria produir el 20 de març, aprofitant una reunió del consell d'administració de l'entitat. Així es desprèn de l'anunci fet pel mateix Vilarsau la setmana passada amb motiu de l'assemblea extraordinària que La Caixa havia convocat per modificar els seus estatuts interns, arran de la nova llei financera i la llei catalana de caixes, que han precipitat la seva jubilació. Però Vilarsau, després de vint-i-set anys al capdavant de La Caixa, no es queda sense feina. Vol continuar sent president, però ara de la Fundació La Caixa, que ja ha tirat endavant un canvi d'estatuts per desvincular la presidència de la Fundació de la resta del grup. Un canvi que ha estat impugnat per Comissions Obreres i que està en mans del Departament de Justícia.

A dalt, Josep Vilarsau, que es resisteix a desvincular-se de La Caixa, i com que ja no pot ser president del grup està preparant el desembarcament com a president de la fundació de l'entitat. Al costat, José Luis Olivas, president de la Generalitat Valenciana, que té pressa per privatitzar Canal 9 i que s'ha mostrat com a defensor dels contractes blindats a RTVV.

Molta pressa a Canal 9. José Luis Olivas, president de la Generalitat Valenciana, diu que vol privatitzar Canal 9 abans de les eleccions "per tots els mitjans". Segons Olivas, els tràmits estan gairebé acabats, i ha arribat l'hora dels informes tècnics que han de permetre l'execució de la venda. Les manifestacions dels treballadors de l'ens públic continuen —n'hi havia una de convocada per a tres dies després que el president del Consell fera públiques aquestes paraules—, però el PP té molt clar que, per damunt de tot, vol privatitzar. Així, en cas de perdre els comicis, tindria el control de l'antic ens públic, perquè els compradors seran amics, i evitaran que Canal 9 pugui servir als interessos de qualsevol altre partit polític. I en cas de guanyar, també.

Però encara hi ha més: segons el diari *El País*, el director general de RTVV, Josep Vicent Villaescusa, va negar la setmana passada que hi haguera contractes blindats a Canal 9. En canvi, el

model que Villaescusa fa servir per a gent de confiança és el de l'acord per servei determinat, amb indemnització de 45 dies per any treballat. Aquest model no està adherit al conveni de l'ens públic, i permet tornar periodistes i directius als seus llocs de treball anteriors en la plantilla de RTVV. El diari assegura que, per al dret civil, això és un "blindatge encobert", però Olivas diu que, en la seua opinió, és "una fórmula [contractual] interessant i eficaç". I tant.

Divendres, 21 de febrer

Brokerval, la sentència. Es coneix la sentència del cas Brokerval, que va acabar generant un cas encara més famós, el del Túnel de Sóller, que comportà la caiguda de Gabriel Canellas. Els dos implicats principals, Francesc Berga i Francesc Coll, han estat condemnats a més de sis anys de presó, i quatre membres més del consell d'administració, a penes de sis mesos.

Participació ciutadana

Desenes de col·lectius integrats en la plataforma Iniciativa per la Participació Ciutadana sortiran als carrers de València el proper 1 de març per reivindicar una "revisió radical de la política urbanística, tant territorial com local" mitjançant la lògica de la participació. Les actuacions del PP en matèria urbanística han fet créixer la necessitat de proclamar que les millores econòmiques i socials no han de comportar la destrucció de l'entorn. Els col·lectius reclamen la participació ciutadana en la vida pública i "que s'articulen les vies necessàries, com ja s'està fent en altres llocs com Porto Alegre, Rubí, Albacete o Marinaleda".

Salgado retrata València

El fotògraf brasiler Sebastião Salgado, un dels més reconeguts del món, treballa aquests dies a València per donar forma i continguts a l'exposició "El rostro, espejo de una sociedad", que s'inaugurarà el proper mes de juny i que formarà part del programa de la II Biennial de les Arts. Salgado, un dels comissaris de la Biennial, vol retratar la seua visió sobre València i el Mediterrani, a més de mostrar la faceta creativa i artesana de la ciutat, i sense oblidar, diu, aspectes menys complaents, com els immigrants i els captaires. El nom de Salgado s'afegeix a una llarga llista d'artistes d'àmbit internacional, com Mike Figgis, Peter Brook, William Alsop o Peter Gabriel, que participaran en la segona Biennial, un projecte que va suscitar tot tipus de polèmiques en la seua primera edició, quan es va donar cita a València una gran quantitat d'artistes contractats a colp de talonari i que va obtenir una més que dubtosa repercussió tant entre mitjans de comunicació com entre el públic.